KRATKA UPUTA

U

MARIJINU KONGREGACIJU

PREŠTAMPANO IZ

„GLASNIKA PRESVETOGA SRCA ISUSOVA“ GOD. 1916.

S DOPUŠTENJEM
CRKVENOG STARJEŠINSTVA.

CIJENA 30 FIL.

IZDAO U VLASTITOJ NAKLADI
SREDIŠNJI SAVEZ
MARIJINIH KONGREGACIJA U ZAGREBU.

22378

KRATKA UPUTA

U

MARIJINU KONGREGACIJU

PREŠTAMPANO IZ
„GLASNIKA PRESVETOGA SRCA
ISUSOVA“ GOD. 1916.

S DOPUŠTENJEM
CRKVENOG STARJEŠINSTVA.

CIJENA 30 FIL.

IZDAO U VLASTITOJ NAKLADI
SREDIŠNJI SAVEZ
MARIJINIH KONGREGACIJA U ZAGREBU.

1918.
TIRKARA C. ALBRECHT, ZAGREB.

Kratka uputa u Marijinu kongregaciju.

1. **Što je Marijina kongregacija?** — To je od Družbe Isusove podignuta i od sv. Stolice potvrđena duhovna udruga članova istoga spola i staleža, koja na osobiti način štuje Majku Božju te svojski nastoji oko vlastitog posvećenja i oko posvećenja bližnjega, a uz to brani Crkvu od navala bezbožnih ljudi.

2. **Što znači samo ime „Marijina kongregacija?“** Riječ, „kongregacija“ znači isto što i „zbor“, pa se prema tomu hrvatski kaže: „Zbor Marijin“. „Kongregacija“ je latinska riječ, uobičajena kod svih naroda, i zato je upotrebljavamo obično i

mi. — Dodaje se „Marijina“, da se time označi, kako kongregacija stoji pred osobitom zaštitom. Majke Božje, i zato što kongregacija goji u svojim članovima usrdnu pobožnost, štovanje i djetinju ljubav k blaženoj Djevici Mariji.

3. **Kad i gdje je nastala Marijina kongregacija?** — Nastala je u Rimu godine 1563. U isusovačkom kolegiju naime združilo se nekoliko boljih đaka pod nadzorom svoga profesora o Ivana Leunisa D. I. u poseban zbor, a u svrhu, da na osobiti način štuju Majku Božju, njoj u čast obavljaju zajednički neke pobožnosti, kako bi se jaglje sačuvali od zla i sigurnije napredovali u svim krepostima. Taj su zbor prozvali „Kongregacija Navještenja bl. Djevice Marije“.

U zbor su primali samo najbolje đake kako gledom na napredak u školi tako i gledom na njihovo vladanje. To je zboru pribavilo veliki ugled pa su po primjeru toga zbora počeli i u drugim učevnim zavodima Družbe Isusove osnivati takve zborove. Videći prekrasne plodove tih kongregacija, papa Grgur XIII. uze ih god. 1584. pod svoju zaštitu, potvrdi im pravila i obdari ih s velikim oprostima. Podjedno e-ade papa ovoj prvoj kongregaciji, što je nastala najprije u Rimu, vlast, da si može druge slične kongregacije, što će se u drugim zavodima Družbe Isusove podići, sebi pripojiti te im priopćiti oproste, što ih sama od sv. Stolice dobila.

4. **Kako su dalje kongregacije napredovale?** Papa Klement VIII. dopusti god. 1602., da se kongregacije mogu osnivati i u drugim kućama Družbe Isusove i to za muškarce, a ne samo u kolegijima i samo za

đake. God. 1751. dopusti papa Grgur XIV., da se mogu osnivati kongregacije i za ž e n s k e.

Godine 1773. bje Družba Isusova ukinuta, a vlast podizati nove kongregacije, i to samo za đake, dobi papin namjesnik za biskupiju rimsku. Pet godina kasnije (1778.) dobi upravitelj prve i najstarije rimske kongregacije ista prava, što ih je nekoć imao general Družbe Isusove.

Godine 1814. uspostavljena je Družba Isusova opet. Napokon papa Lav XII. povrati god. 1824. generalu Družbe Isusove sva prijašnja prava njegova gledom na Marijine kongregacije; što više, već slijedeće godine dopusti, da može prvoj kongregaciji pripojiti i takve, koje nijesu osnovane u kućama i crkvama Družbe Isusove.

Tako su se odsele mogle podizati kongregacije po svim crkvama i po svem svijetu.

Napokon je papa Lav XIII. obdario u više navrata kongregacije novim oprostima, proširio prava generala Družbe Isusove, dopustio, da se u istom mjestu i u istoj crkvi može osnovati više Marijinih kongregacija, a ne samo jedna, kako to biva kod bratovština. Godine 1911. izdao je general Družbe Isusove o. Franjo Ksaverij Wernz nova opća pravila, koja imadu služiti za podlogu svim Marijinim kongregacijama po svem svijetu.

5. **Ima li mnogo kongregacija na svijetu?** — Ima ih danas u svemu preko 40.000; a članova će biti do dva milijuna. U Hrvatskim je zemljama do g. 1916. podignuto u svemu 147 kongregacija, koje mogu brojiti ukupno oko 8.000 zbornika.

6. **Za čim ide Marijina kongregacija?** — Kongregacija ide za tim, da u svojim članovima goji usrdnu pobožnost prema

blaženi Djevici Mariji te ih pod zaštitom Marijinom u njihovu staležu posveti i usavrši; zatim da preko svojih članova svojski poradi i oko spasenja i usavršivanja i drugih ljudi; napokon da svetu Crkvu, na koju se osobito u naše vrijeme toliko navaljuje, odlučno brani od svih tih nepravednih napadaja.

7. **Na koji način postizava kongregacija tu svoju svrhu?** — Postizava ju ponajprije o p ć e n i t i m vježbama, a to su ove:

a) Redoviti sastanci, koji se drže obično svakog tjedna; tu se čita, moli, sluša propovijed ili poduka;

b) često pričešćivanje napose zajedničko, što biva barem svakog mjeseca po jedamput;

c) godišnje duhovne vježbe barem za tri dana;

d) svečana proslava naslovne svetkovine kongregacije i drugotnih zaštitnika;

e) zajedničko i javno sudjelovanje kod raznih crkvenih svečanosti;

f) zajednička hodočašća.

Zatim raznim d j e l i m a l j u b a v i k r š ć a n s k e osnivajući u tu svrhu u svom krilu razne s e k c i j e i a k a d e m i j e, čime se promiče u prvom redu duhovno dobro bližnjega

8. **Što su to „sekcije“?** — Sekcije su manji zborovi ili udruženja u krilu kongregacije s vlastitim poglavarstvom i posebnim svojim djelokrugom, a pod vodstvom i nadzorom same kongregacije.

9. **Kakve se sekcije obično osnivaju u kongregacijama?** — Osnivaju se obično takve, koje su za dotičnu kongregaciju najprikladnije, a u mjestu, u kom je kongregacija podignuta, najpotrebnije. U svakoj brojnijoj kongregaciji može se osnovati sekcija za p r o m i c a n j e č e s t e

i svagdanje pričesti (euharistična), za širenje dobre štampe (Pijeva); ostale prema potrebi, kao n. pr. da se iskorjeni u mjestu psovka, kletva, ružni govori; da se neuka i zapuštena mladež poduči u kršćanskom nauku i privikne na pravi kršćanski život, da se ukine pohađanje gostiona, noćno klatarenje, i pretjerana gizda, i druge velike i općenite mane u gradu ili u selu.

10. **A što su to „akademije"?** — Akademije su posebne sekcije, u kojima se đaci, a i drugi, koji se bave perom, vježbaju u jeziku, u govorništvu, čitaju razni poučni pismeni sastavci, što su ih pod nadzorom upraviteljevim napisali sami zbornici. — Od vremena do vremena priređuju kongregacije i javne svečane akademije, u kojima se drže govori, pjevaju dobre pje-

sme, svira na guslama, tamburama, glasoviru, citari, govori naizust koja poučna pjesma, prikazuje koji dramatski komad i t. d.

11. **Tko upravlja s kongregacijom?** — S kongragacijom upravlja svećenik upravitelj, kojega imenuje duhovna oblast, a uz bok mu stoji Vijeće ili poglavarstvo, koje pomaže upravitelju.

12. **Kako je sastavljeno Vijeće kongregacije?** — Sastavljeno je od nadstojnika, dva pobočnika, tajnika, blagajnika, 2, 4 do 6 i više savjetnika, te učitelja novaka. Prema potrebi može upravitelj imenovati i druge manje službenike n. pr. sakristana, knjižničara, štioca, i t. d. koji nijesu članovi Vijeća.

13. **Kakvu vlast imadu članovi Vijeća u kongregaciji:** — Članovi Vijeća jednako kao

što i niži službenici imaju onu vlast i vrše je onako, kako to odredi upravitelj. Uopće pojedini službenici kao i svi ukupno giedom na službu u kongregaciji podređeni su upravitelju i o njemu su sasvim ovisni.

14. **Koje su glavne dužnosti zbornika Marijinih?** — Glavne dužnosti svakoga zbornika jesu ove tri: 1. da svaki svojski nastoji oko toga, kako će se u svom staležu posvetiti i usavršiti; 2. da ozbiljno nastoji, koliko mu to njegov društveni položaj dopušta te i druge spasi posveti; 3. da prema svojim silama i prilikama Crkvu katoličku brani od navala bezbožnih ljudi, a sve to uz pomoć bl. Djevice Marije, koju treba da usrdno štuje i ljubi.

Pored ovih glavnih dužnosti svaki zbornik treba:

a) da savjesno obavlja one bogoljubne vježbe, žto su nada

sve nužne za kršćanski život, a to su: jutarnja i večerna molitva, pobožno slušanje sv. mise i poslenim danom, kad je to moguće; svagdanje ispitivanje savjesti; često primanje sv. sakramenata prema pravilima ili običaju kongregaciji;

b) da redovito prisustvuje svim sastancima kongregacije;

c) da marljivo sudjeluje kod svih svečanosti kongregacije;

d) da rado sudjeluje u sekcijama kongregacije;

e) da neumorno obavlja tjelesna i duhovna djela milosrđa;

f) da se rado pokorava naredbama i savjetima svog upravitelja i s dužnim poštovanjem susreće nadstojnika i ostale članove Vijeća kao i sve niže službenike u kongregaciji;

g) da sve zbornike susreće kao svoju braću;

h) da za troškove kongregacije rado štogod doprinese;
i) da ostane u pismenom saobraćaju s kongregacijom i onda, kad se drugamo preseli.

15. **Što treba da čini onaj, koji želi da bude primljen u kongregaciju?** — Treba da se prijavi kojem kongreganisti, a ovaj će ga prijaviti upravitelju ili učitelju novaka. Kandidat treba prije svega da je neporočna života, a gledom na dobu i stalež da je onakav, kakva ga hoće kongregacija, u koju želi stupiti A mora imati i čvrstu volju, da će vjerno vršiti pravila kongregacije.

Što je sve potrebno za osnutak Marijine kongregacije?

1. Dobar upravitelj; a to mora da bude svećenik, koji dobro poznaje kongregaciju te ima dobru volju i dovoljnu spremu, da ju može uspješno rukovoditi.

2. Više dobrih katolika stanovitoga staleža, n. pr. mladića, đaka jedne škole, pitomaca kojega zavoda, momaka, djevojaka, radnika, građana, itd., koji su voljni stupiti u kongregaciju, te joj udariti dobre temelje.

Ako ovi sami zažele kongregaciju, potražit će si najprije dobrog upravitelja; ako li pak želi osnovati kongregaciju sve-

ćenik, potražit će si među dotičnom skupinom vjernika, za koju kani osnovati kongregaciju nekoliko najboljih, kojima će svoju osnovu razložiti, a koji će se pobrinuti za daljnje članove. Za početak dosta je i samo desetak članova; bolje manje, a da su gorljivi, nego puno, a da su mlaki, mlitavi, plašljivi i neodlučni. O prvim članovima ovisi sva budućnost kongregacije, zato ovi moraju biti brižno izabrani i dobro probrani.

3. S ovim se članovima drže redoviti sastanci, kao da je kongregacija već utemeljena. Između članova izabere se i privremeno Vijeće, koje se svakoga mjeseca sastaje na redovito viječanje, da raspravlja o dobru i napretku kongregacije, kao da ova doista već postoji. Ovako treba da se čini više mjeseci; a to zato, da se prvi članovi sasvim užive u kongregaciju i da se njihova ustrajnost i sposobnost dovoljno prokuša.

4. Poslovne knjige valja nabaviti odmah s početka, te točno voditi svekoliko poslovanje ovoga privremenoga zbora. U tu svrhu neka se nabavi:

a) Zapisnik u obliku velike četvrtine arka s kojih 300—400 stranica, po širini iscrtan, čvrstoga papira i dobro uvezan.

b) Blagajnička knjiga istog oblika i veličine kao i zapisnik, samo da je iscrtana i po širini i po visini, i to dvostruko po visini, za izdatke i za primitke.

Ove su dvije knjige za sada dovoljne. Kad se bude kongregacija doista osnovala te se budu primili prvi pravi članovi, tada treba imati već u pripravi:

c) Imenik, u obliku velike osmine sa 200 do 300 stranica. Na jednoj stranici dosta je, ako se ubilježi najviše pet imena,

jer treba da je iza svakoga imena dovoljno prostora, da se mogu naknadno pribilježiti razne promjene, n. pr. promjena stana, zanimanja, odlikovanja, a možebit i ukor i kazne te isključenje, itd.

d) Ljetopis, sličan zapisniku, u koji će se bilježiti važnije zgode iz života cijele kongregacije i pojedinih članova.

5. Privremeno Vijeće kongregacije sastavit će na svojim vijećanjima posebna pravila kongregacije. Izabrat će prema tomu naslov novoj kongregaciji, a to treba da bude koja odlika Majke Božje, koja se u Crkvi slavi posebnom svetkovinom, n. pr. Začeće, Navještenje, Velika ili Mala Gospa, Sedam žalosti Lurdsko ukazanje itd.

To će biti onda glavna svetkovina kongregacije, koju će članovi morati svake godine svečano slaviti.

Isto tako valja odabrati jednog ili dva posebna zaštitnika (zaštitnice), a to može biti svaki ugodnik Božji, koga je Crkva ubrojila barem u broj blaženih.

I njegov blagdan mora kongregacija svečano slaviti; stoga valja gledati, da blagdan naslova kongregacije i blagdan zaštitnika ne padnu odveć blizu, već da među njima bude razmak od više mjeseci.

Treba odrediti crkvu ili kapelicu, gdje će se sastajati i gdje će zbornici moći dobivati oproste.

Još valja točno odrediti, tko može biti članom buduće Marijine kongregacije prema staležu, za koji se kongregacija osniva i prema dobi, ako se radi o omladinskim kongregacijama. Tako n. pr. nije uputno, da se u kongregaciju odraslih primaju djeca, u kongregaciju gospođa da se primaju služavke itd.

Ako se želi kongregacijom postići koja osobita svrha, n. pr. iskorjeniti kakva zla navada, ili naprotiv uvesti koja dobra i potrebita u mjestu, i to se može uzeti u posebna pravila. Previše ne treba metati u ta pravila, jer ova mora potvrditi duhovna oblast, a onda se više bez dopuštenja iste oblasti ne mogu i ne smiju mijenjati. Bolje je, da se tečajem vremena i prema potrebi i prilikama stvore shodni zaključci vijeća, koji i tako vežu svekolike članove, a koji se do potrebe na isti način mogu i ukinuti ili promijeniti. Amo spada n. pr. vrijeme i broj redovitih sastanaka, dan i sat generalne pričesti, uvjeti primanja, trajanje kandidature itd.

6. Da se ovi privremeni prvi članovi što bolje užive u duh Marijine kongregacije, treba da si odmah na početku pribave „Opća pravila Marijinih

kongregacija“, što se dobivaju kod Središnjeg saveza Marijinih kongregacija u Zagrebu, Palmotićeva ul. 33. uz cijenu od 16 filira po komadu s poštom. Članovi privremenog Vijeća, a dobro bi bilo, kad bi imali svi članovi, neka si nabave kod istog Središnjeg saveza priručnik „Kongreganist“. Cijena je K 1.— Tu se nalaze potrebite upute i molitve za vijećanje, sastanke, razne običaje u Marijinim kongregacijama, a uz to i izabrane molitve i pjesme za privatnu pobožnost zbornika.

7. Kad su se privremeni članovi već dovoljno u sve uputili te privikli savjesno obdržavati sve zborničke dužnosti, a to biva obično iza po godine, katkada i dulje, treba da privremeni upravitelj kongregacije (župnik, starješina reda, ravnatelj crkve itd.) upravi pismenu molbu na svoga biskupa, u čijoj će

se biskupiji osnovati kongregacija, da u župi ... i to u crkvi ... milostivo kanonički podigne Marijinu kongregaciju za ... (đake, mladiće, djevojke, za koga se već osniva), pod naslovom ... i zaštitom ... Za upravitelja neka imenuje ... s pravom, da si do potrebe može uzeti zamjenika.

U molbi valja izrijekom spomenuti, da će se kongregacija držati u glavnom „Općih pravila", zajedničkih svim Marijinim kongregacijama; a ako imade još štogod osim već spomenutoga u svojim posebnim pravilima, tada treba i to u molbi nadodati.

U posebna pravila valja staviti: 1. naslov kongregacije, a taj neka bude uvijek takav, koji se u Crkvi slavi posebnom svetkovinom; 2. zaštitnik kongregacije; 3. stalež, za koji se kongregacija osniva; 4. ime mjesta i crkve, u kojoj će

kongregacija imati svoje sijelo; 5. eventualne osobite zadaće, koje će kongregacija prema posebnim mjesnim prilikama imati da izvede, n. pr. pobijanje psovke, gizde, pijanstva, svađe, parbenja, pohađanja gostiona i t. d.

Za upravitelja kongregacije valja predložiti svećenika koje stalne službe u dotičnom mjestu, n. pr. župnika, duhovnika u kojem zavodu, starješinu kojega samostana i sl., jer tada, ako se i promijeni osoba, ne mijenja se upravitelj; nova naime osoba dotične službe, ako ne će sama da vodi kongregaciju, na temelju biskupskog ovlaštenja može si imenovati zamjenika. Ako se pako ne predloži stalna osoba, onda valja svaki put od biskupa tražiti novoga upravitelja, kada prvi upravitelj ostavi mjesto ili kongregaciju.

8. Kada od duhovnoga stola stigne isprava o kanoničkom po-

dignuću kongregacije, treba tu ispravu u izvorniku ili u ovjerovljenom prijepisu, što ga obično duhovna oblast šalje zajedno s ispravom o podignuću, poslati „Središnjem savezu Marijinih kongregacija“ u Zagreb, Palmotićeva ulica br. 33., koji će se pobrinuti, da se nova kongregacija besplatno p r i p o j i k n a j s t a r i j o j k o n g r e g a c i j i u Rimu. Bez ovoga naime pripojenja nema novo osnovana kongregacija nikakovih oprosta.

9. Privremeno Vijeće neka međutim odabere z n a k za svoju kongregaciju. To je obično medalja od aluminija ili od oksidiranoga srebra, koja se nosi na vrpci o vratu ili s trakom vrpce na prsima. Obično imade nadstojnik (nadstojnica) kongregacija vrpcu posebne boje, ostali članovi vijeća opet posebne boje, a ostali zbornici posebne. Prije nego biskup kongregaciju kanonički podigne i prije nego se obavi prvo primanje u kongregaciju, nitko ne nosi ovih znakova.

Mjesto medalje mogu se odabrati — za ženske — i broševi, a za muške igle. Bolje je ipak, da se nose medalje s vrpcom o vratu, jer se taj znak najbolje raspoznaje, a za to se upravo i nosi. Obično se gleda, da slika na prvoj strani medalje predstavlja naslov kongregacije, a ona na drugoj strani drugog zaštitnika; ali da se mogu dobiti oprosti, nije ovo ipak nuždno.

I ovi znakovi moći će se poslije rata dobivati kod Središnjeg saveza M. kongregacija u Zagrebu.

10. Još se valja za vremena pobrinuti i zu d i p l o m e konkregacije, da stignu prije prvog svečanoga primanja. Ne kupujte mačka u vreći, već si naručite najprije nekoliko uzoraka, ozna-

čivši kakve slike želite imati na diplomi. Obično se uzmu slike Majke Božje, i to po mogućnosti upravo onoga otajstva, koje služi kongregaciji za naslov, te slike drugotnih zaštitnika.

Diplome su redovito bez svakoga teksta te ih valja ispuniti s tekstom, koji odgovara dotičnoj kongregaciji. Da to sve dođe što jeftinije, neka se naruči odmah barem sto diploma, premda će za prvo primanje biti dosta jedva desetak. Tekst se štampa odmah na svima, samo se ostavi prazan prostor za ime i datum. Tekst diplome nalazi se u „Općim pravilima" na strani 22.

I ove diplome moći će se poslije rata dobiti kod Središnjeg saveza u Zagrebu; za sada šalje Sred. savez samo diplome sarajevskog kaptola.

11. Kad stigne diploma o pripojenju iz Rima, obavit će se u koji blagdan prvo svečano primanje pravih članova u kongregaciju. Pri tome može sudjelovati privremeno poglavarstvo. Poslije toga bira se pravo poglavarstvo ili Vijeće, koje će se prema obredu u priručniku (Kongreganist) svečano ustoličiti. Sada istom postoji kongregacija kako treba i uživa sva prava i sve poslastice.

Na dan primanja dobivaju članovi potpun oprost, a bez pripojenja nema nikakovih oprosta; upravo zato bolje je pričekati s primanjem, dok stigne diploma o pripojenju.

12. S diplomom pripojenja dobiva se i popis oprosta kongregacije. Ti su oprosti navedeni već u „Općim pravilima", pa su već time od biskupa odobreni, što su i ta pravila od njega priznata i potvrđgna. I upravo zato ne treba taj zbornik ponovno slati duhovnoj oblasti na potvrdu ili na potpis, jer ne sadržaje

nikakvih novih oprosta. Čim je dakle jedna kongregacija u biskupiji kanonički utemeljena, time su već i oprosti od biskupa odobreni i potvrđeni za sve kongregacije.

13. Marijina kongregacija vjerska je udruga, kako to ističe § 1. „Općih pravila", pa kao takve potpadaju isključivo pod upravu i nadzor crkvenih oblasti. Stoga ne treba nikada i ni u jednom slučaju i ni u kakvom obliku niti tražiti dopuštenje, da se osnuje, niti prijaviti gotov osnutak kongregacije ma kojoj svjetovnoj oblasti, jer bi to značilo pozivati nepozvane, da se upliću u čisto crkvene stvari. To vrijedi za obadvije pole naše domovine.

Pazi dobro!

Nije dosta kongregaciju samo uvesti, nego ju valja i dobro rukovoditi. Da kongregacija ostane vazda na svojoj visini, za to treba da se brine u prvom redu upravitelj, a onda i svekoliko poglavarstvo, navlastito nadstojnik i tajnik kongregacije. Ove časti ne smiju služiti samo za odlikovanje, nego ih valja povjeriti takvim osobama, koje su im doista dorasle.

Svi zbornici treda da dobro poznaju svoje dužnosti. U tu svrhu treba svaki da imade „Opća pravila" i da ih često čita ili sluša. Osim toga mnogo će pravom životu i uspješnom radu doprinijeti glasilo kongregacije, a to je na hrvatskom jeziku samo i jedno: **„Glasnik Presv. Srca Isusova"**, koji je onamo od god. 1913. ujedno i glasilo svih hrvatskih Marijinih

kongregacija. Ne smije biti zbornika ni zbornice, koji ne bi držali to svoje glasilo. Svaka kongregacija treba još napose da je pretplaćena na Glasnik te ga koncem godine dade uvezati i pohraniti u knjižnici kongregacije.

„**Glasnik Presvetoga Srca Isusova**“ stoji na godinu K 2·50, a naručuje se kod Uprave Glasnika S. I. u Zagrebu, I.

Važne adrese.

1. Medalje ili kakvi drugi znakovi dobivaju se za sada, dok se rat ne svrši, kod: Heinrich Kissing, Menden, Westfalen, Deutschland. Treba naručiti prije katalog.

Vrpce neka si svaka kongregacija dede kod kuće napraviti, kakve hoće.

2. Diplome: Kaptol Vrhbosanski, Sarajevo; Nadbiskupska tiskara u Zagrebu; Kühlen,

M. Gladbach (ima raznih vrsti i veličina, treba naručiti prije uzorke); Pustet u Regensburgu; Benzinger, Einsiedeln, Švicarska.

3. Poslovne knjige mogu se dobiti u svakoj papirnici, pa se kod kuće iscrtaju po volji. Blagajnička knjiga dobiva se već iscrtana.

S. N. S. B.

SADRŽAJ.

	Strana
Upura u kongregaciju	3
Uputa kod osnutka kongregacije	15
Gdje se što dobiva	30

Toplo se preporučuje:

I. Sastanak hrv. upravitelja Marijinih kongregacija u Zagrebu 1917.

Cijena K 3·50.

Naručuje se pouzećem kod „Središnjeg saveza Marijinih kongregacija“ u Zagrebu, Palmotićeva ulica 33.

Na taj „Središnji savez“ valja se obratiti u svemu, što se tiče kongregacija.

Opća pravila Marijinih kongregacija.

25 komada stoji K 4·—.

Naručuje se kod Središnjeg Saveza Marij. kongregacija, Palmotićeva ul. 33.